

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

เรียนสรีรศาสตร์จบ

ก่อนจึงหัน

พระเท่าไรวันนี้ (๓๘ ครั้งผม) ขึ้นเรื่อยนะ ๓๘ แล้วนี่ จวนเข้าพรรษาเท่าไรไหลเข้ามา สำหรับวัดนี้มาสร้างวัดที่แรกเรารับพระอย่างมากไม่ให้เลย ๑๘ องค์ เพราะมีครูบาอาจารย์หลายองค์ พระเณรแยกกันไปที่นั่นบ้างที่นี้บ้าง ครูบาอาจารย์มีหลายองค์ให้ความอบอุ่นแก่พระเณรทั้งหลาย พระก็แยกไปๆ ที่นี้ครูบาอาจารย์ทั้งหลายล่องลับไปๆ แล้วไหลเข้ามาวันนี้ะ เราก็ตกลง รับไว้มันก็จะเลยเถิดๆ ต้องได้คอยดูแลอยู่เรื่อย พวกนี้เลยเถิดไม่ว่าอะไรเสียทั้งนั้น

พระที่เข้ามานี้ก็ให้ตั้งใจภาวนานะ เอนี้ให้หนักการภาวนา ผมไม่รบกวนท่านทั้งหลายในวัดนี้ พระทั้งหลายเราไม่รบกวน เปิดโอกาสให้ภาวนาตลอดเวลา งานของเราทำอะไรเราจัดของเราเอง ส่วนงานประจำตัวของพระคือการภาวนาให้เร่งตลอด สติเป็นสิ่งสำคัญ ท่านทั้งหลายอยากเห็นมรรคเห็นผล เอ้า ตั้งสติให้ดี ลองตั้งดูตั้งแต่วันนี้แหละ เออ ตั้งตั้งแต่บัดนี้ถึงขณะหลับ จิตดวงนี้จะเป็นยังไง สติมีอำนาจอย่างไรบ้าง ก็เลิกกับสติมีอำนาจอย่างไรบ้าง ต่อสู้กัน ก็เลิกจะเท่าๆ เขาก็ตามฟังหลาย สู้สติไม่ได้ ถ้าสติขาดเมื่อไรธรรมเราก็ฟังหลายอีกแหละ มีแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลาย

ทำอะไรให้มีกฎมีเกณฑ์มีข้อสังเกต อย่าสักแต่ว่าทำไม่ได้หลักได้เกณฑ์นะ ต้องมีข้อสังเกต ทำอะไรได้ผลมากน้อยเพียงไร ถ้าไม่สังเกตสักแต่ว่าทำๆ จนกระทั่งวันตาย มันก็ไม่ได้เรื่องได้ราว ไม่ว่าจะทางโลกทางธรรม ไม่ได้หน้าได้หลังอะไร ถ้ามีข้อสังเกต สติปัญญาทดสอบกันไปเรื่อยๆ แล้วไม่ว่าทางโลกทางธรรม ดี มีหลักเกณฑ์ การจับจ่ายใช้ทรัพย์ การอยู่การกินเมื่อมีหลักมีเกณฑ์แล้วไม่ทุกข์จนมากคนเรา อันนี้มันฟังเพื่อห่อเหิม มีแต่กินกับใช้ๆ เออ ยืมกันไป ยืมตะก้นไป ยืมแล้วไม่คืนให้ แล้วยืมไปเรื่อย ยืมตะก้นไปเรื่อย นี่หลักลอย ชีวิตที่ลอยไม่มีหลักมีเกณฑ์ ยั่วเหยียบไปแต่การติดหนี้ติดสิน

เวลาเราไปยืมเขา เขาเห็นใจเราเขาสงสารเราเขาก็ให้ ครั้นได้มาแล้วหายเจียบๆ นี่อันหนึ่ง พวกฆราวาสเรานี้ละชีวิตมักเป็นอย่างนี้เสมอ การกู้การยืม กู้ไปยืมไปๆ ไม่มีคืน สุดท้ายเป็นหนี้ยืมกู้ยืมตะก้นๆ ชีวิตหลักลอย ความเป็นอยู่มีแต่หลักลอยๆ คนนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ ตายทิ้งเปล่าๆ โดยความไม่มีกฎเกณฑ์ และก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น เช่นกู้นี้ยืมสินเขา เขาสงสารเขาก็ให้ ครั้นได้ไปแล้วควรจะส่งคืนเขา สุดท้ายไม่คืน เลยกลายเป็นหนี้ยืมกู้ยืมตะก้นๆ จำให้ดีทุกคน

พวกอย่างที่ว่ากุ่มตะๆ ชีวิตหลักลอย ไม่เห็นใจเขา กู้เขาเขาให้ด้วยความสงสาร สมบัติเงินทองหรือสิ่งของอะไรก็ตามเราไปติดต่อขอกู้เขายืมเขา เขาสงสารเขาก็ให้ ครั้นให้ไปแล้วลายนวลไปเลย ไม่มองดูเจ้าของผู้เขาให้ด้วยความเมตตา อันนี้เสียนะ ให้มองเห็นหัวใจเขาหัวใจเรา ก่อนที่เขาจะให้มาเขาต้องสงสารเห็นความจำเป็นของเราเขาจึงให้มา เวลาได้มาแล้วให้เห็นความจำเป็นของเขา ความเมตตาของเขาว่าเป็นของมีคุณค่ามาก ให้รีบส่งคืนๆ อย่าสักแต่ว่ากุ่มยืมเฉยๆ นี่ละจิตใจมันเหลวแหลกได้แบบนี้ ถ้ามีธรรมสะท้อนกลับๆ ตอรับกันด้วยความดีๆ ถ้าไม่มีธรรมกินตะ กุ่มตะยืมตะกินตะ ลอยลมไปเลยตลอด พวกกันจ๋า

เราก็ไม่ได้เป็นแบบฆราวาสเขาแต่รู้ ไม่มีอะไรจะละเอียดยิ่งกว่าธรรม ธรรมนี้สอดรู้ไปหมดนั่นแหละ ใครที่ควรจะได้รับคำแนะนำสั่งสอนท่านก็สอนไปๆ ที่แบบตะไปเลยนี้แล้วก็ไม่ทราบว่าจะสอนว่ายังไง หลักลอย เอาละ ให้พร

หลังจิ้งห็น

(...ย้อนมาดูตัวเองถ้าความตายเข้ามาถึงตัวเรา และมีเวทนากล้ามาก สติก็จะอ่อน และจะควบคุมสติเข้าสู่ความว่างของร่างกายได้อย่างไร ทำอย่างไรสติจึงจะเข้มแข็งและทรงอยู่ในความว่างได้ในวาระที่ใกล้จะตาย) ไม่ทราบจะอธิบายอะไร คนหนึ่งก็พยายามตั้งสติอยู่แล้ว ถ้าสติมันอ่อนก็ต้องตั้งให้หนักเข้าเท่านั้นเอง (เขากลัวว่าถึงเวลานั้นจริงๆ เวทนากล้ามากจะทำไม่ได้) พิตทางนี้เข้าให้ดี ความกลัวจะหายจะมาอยู่ที่นี้กล้าหาญเข้าใจไหม พิตสติให้ดีอยู่ในนี้ อย่าไปมองนุ่นมองนี่ยิ่งกว่ามองดูสติกับจิตติดกันอยู่นั้น เข้าใจ

(อาจารย์พัชรินทร์ เขาแก้มว่าที่หลวงตาไปเมตตาที่หล่มสัก และเมตตาสองด้านตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ที่แรกเขากราบเรียนหลวงตาว่า ๒๕๔๒ ไม่ใช่ เขาแจ้งมาแล้ว เขามีหลักฐานมาพร้อมเลยว่าจ่ายเงินแต่ละงวดๆ ปี ๓๗ ทั้งนั้น มาถึงนี่ก็ ๑๓ ปีไม่ใช่ ๑๑ ปี) นั่นละช่วยมา ตั้งแต่เราไปดูเราช่วยด้านประจำเดือนๆ ไปคราวนี้บอกเขาแล้วจะไม่ไป เหน็ดเหนื่อยมาก ไกล สองด้านนุ่นจนจะถึงหล่มสัก ด้านที่สอง ไปเวลาสามชั่วโมง บอกเขาแล้วคราวนี้จะไม่ไปเหนื่อย เหนื่อยมาก เขาก็คงหมดหวังละ เราบอกแล้วต่อไปนี้เราจะไม่ไป เหนื่อย

(ผู้อำนวยการชมรมศึกษาและปฏิบัติธรรมธนาคารแห่งประเทศไทย มีหนังสือกราบนิมนต์หลวงตาไปแสดงธรรม และรับผ้าป่าสงเคราะห์โลก ในวันศุกร์ที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๐ เวลา ๑๔.๐๐ น.เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมอาคาร ๓ ชั้น ๗ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่) ยังไม่เข้าพรรษาใช้ไหม (เข้าพรรษาวันที่ ๓๐) ระยะนั้นเป็นระยະที่เรายู่กรุงเทพฯ พอจวนเข้าพรรษาเราก็มา เป็นระยະพอดีกัน

ในประเทศไทยของเราเราก็เทศน์แล้วที่สนามหลวง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มาพร้อมหมดเลย เทศน์ช่วยชาติ เรายังจำได้เทศน์ชั่วโมง ๒๓ นาที ที่สนามหลวง เขาไม่เคยนิมนต์พระที่ไหนมาเทศน์แหละ สุดท้ายก็นิมนต์หลวงตาไปเทศน์

เทศน์ชั่วโมง ๒๓ นาทีไม่ใช่เล่น เทศน์เบาๆ ไม่ให้สูงนัก ไม่ให้แข็งนัก หนักนัก เพราะคนจำนวนมากแกงหม้อใหญ่ หม้อเล็กไม่ได้มันเผ็ด เด็กตาย ผู้เฒ่าตาย เผ็ด ทีนี้ตัวอันธพาลมันก็แอบอยู่ข้างหลัง ตีไม่ถูก เพราะมันจะถูกหัวเด็ก ถูกหัวคนแก่ พวกนั้นก็เลยรอดไปๆ อยู่ข้างหลัง ถ้ามีแต่เทศน์สอนแบบแกงหม้อเล็กหม้อจืดนี่พุ่งเลยนะ พูดตามหลักความจริง เราเทศน์แกงหม้อเล็กหม้อจืดนี่เทศน์สะดวกมากยิ่งขึ้นกว่าเทศน์แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อใหญ่หลายปากหลายท้อง ไม่ทราบจะแบ่งใส่ทางไหนๆ บ้าง

แกงหม้อเล็กนี่มีแต่ปากแต่ท้องที่เตรียมพร้อมที่จะขึ้น ทีนี้ใส่ใหญ่ๆ แกงหม้อเล็กหม้อจืดจึงรุนแรงอย่างที่เราเทศน์บนศาลา เทศน์สอนพระล้วนๆ พุ่งเลยเชียว เทศน์ง่ายด้วย คือตามหลักความจริงพุ่งๆ uly เลย ถ้าเทศน์แกงหม้อใหญ่ต้องแบ่งนู่นแบ่งนี้ อันนี้เผ็ด อันนี้เค็ม อันนั้นอะไร มันหลายปาก ปากเด็ก ปากผู้ใหญ่ ปากคนเฒ่าคนแก่ ต้องแบ่งหลายสัดหลายส่วน ถ้าเทศน์สอนพระล้วนๆ แล้วมันมีแต่ปากเด็ดๆ ทั้งนั้น ชัดพุ่งเลย เทศน์ง่าย

(วันที่ ๑๔ วันจันทร์นี้ หลวงตาไปเทศน์ที่คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น) มหาวิทยาลัยขอนแก่นดูเคยไปเทศน์หลายหนแล้วนะ เราจำได้ว่าเทศน์หลายหน

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลจังหวัดหนองบัวลำภู ตามธรรมดาเราจะไปส่งอาหารให้เฉพาะโรงพยาบาลอำเภอๆ ส่วนจังหวัดเราไม่ไป แต่จังหวัดเลยไป เพราะจังหวัดนี้ขาดแคลนมาก เลยกลายเป็นเรียกว่าไปจังหวัดนี้เหมือนกันกับเราไปตามอำเภอ เอาของไปส่งให้ เพราะจังหวัดเลยขาดแคลนมาก ต้องไปส่งเหมือนกับไปส่งตามอำเภอ เมื่อวานนี้ก็ไปโรงพยาบาลหนองบัวลำภู ไปของเทลเลย เขาปั๊บปั๊บๆ มาเราไม่มีธุระอะไรกับใครละเรา เอาของมาให้ เจ้าหน้าที่เขาปั๊บปั๊บๆ มา นี่เอาของมาให้เราไม่มีธุระ ของให้หมดแล้วเราไปแล้วนะ พอว่าเอาของลงแล้วเปิดเลย

พวกนั้นกำลังวิ่งยุ่ง อาย่ายุ่ง เราบอก บอกว่าอาย่ายุ่ง มาเลยไม่ให้ใครเห็นนะ มีแต่พวกเจ้าหน้าที่เขาวิ่งปั๊บปั๊บๆ พอเขาทราบว่าเราเขาวิ่งไปหากัน ออย่าไป ออย่ายุ่ง เราไม่มายุ่งกับใคร เอาของมาให้แล้วเรากลับ พอว่าแล้วขนของลง ขนของแล้วเปิดเลย มันเบื่อคน ไม่ว่าจะชาติชั้นวรรณะใดก็ตามก็คน อยู่ใต้อำนาจของธรรมทั้งนั้น ธรรมจึงต้องได้สอนหมดเลย เราไม่พูดกับใคร เอาของลงแล้วเปิดเลย เขากำลังวิ่ง พอเขามองเห็นเราเขารู้โรงพยาบาลมาทั้งหมดทั้งพยาบาลนั้นละทุกครั้งถ้าไป มาเต็มหมดเลย วันนั้นไม่ให้มา

พอไปเขามองเห็นปีบเขาวังแล้ว ออย่าวังเราบอก เราจะเอาของมาลง พอว่าแล้วชนของ
 ลง ๆ พอชนของลงแล้วเปิดเลย กว่าจะวังมาเรามาถึงอุดรแล้วมั้ง ไม่อยากยุ่งกับใครนะ
 อย่างออกมานี้เหมือนกัน ออกมาไม่ได้ง่าย ๆ นะ โผล่หน้าออกมา ก่อนที่จะ
 ออกมาดูเสียก่อน คือเราออกมานี้ออกมาดูเหตุการณ์ต่างๆ ไม่ใช่ออกมาเฉยๆ ออกไป
 ดูข้างนอกด้วยข้างในแล้วเข้ามาแนะนำบอก ไม่ออกก็ไม่ได้ ต้องได้ออก ก่อนจะออก
 ต้องได้ดูคนเสียก่อน ถ้าพอมองเห็นมันรุมเรา ว่าจะไปทำธุระอะไรไม่ได้ไปนะ เลยทำ
 ธุระกับพวกรุม จึงไม่อยากออก ไม่อยากให้ใครรุม เวลามันรุมก็ใช้วิชาหนึ่ง มันเป็น
 อย่างไร วิชาเราเต็มพุงอยู่นี้ สพายมาสองบ่าเต็ม ไปพอมันรุมมาคราวนี้จะใช้วิชานี้ รุม
 มาๆ เฉย ไปเลยเฉย ไม่สนใจเลยนะ

วิชานี้มี แล้วแต่จะควรใช้วิชาไหนอยู่ในนี้หมด สองยามเต็ม รุมๆ เฉยๆ เฉย
 เรื่อยไปเลย บทเวลาจะทำทำอย่างนั้น ไม่อย่างนั้นไม่ได้ ต้องมีวิชาหลายยาม ยามนี้ๆ
 ไม่ออกมาก็ไม่ได้ ธุระของเรา มี ถ้าออกมาก็มาเจออย่างนั้น เพราะมันขี้ขี้ๆ ตลอด
 ตั้งแต่เข้ามา กลางวันกลางคืนไม่ขาดวินาที ก่อนจะออกมาดูเสียก่อน ขี้ขี้ๆ ถ้าจะ
 รอให้เขาหมดไม่หมด วัตน์นี้เรียกว่าเป็นตลาดคนก็ไม่ผิด ตลาดคนวัดป่าบ้านตาด

(ทองคำวันนี้ได้ ๒๓ บาท ๕๐ สตางค์) ก็ได้เยอะ เราพยายามชนทองคำเข้าคลัง
 หลวงของเรา พยายามที่สุด ชนสมบัติเข้าส่วนรวมคลังหลวงของเรา ทองคำนี้สำคัญมาก
 ชนเข้าเรื่อย ๆ ๆ ส่วนเงินบาทส่วนดอลลาร์ออกช่วยทั่วไป สำหรับเราแบ ไม่เอา ไม่เอา
 อะไรเลย ทั้งๆ ที่วังอยู่อย่างนี้ ไม่เอา มีแต่ช่วยโลกทั้งนั้นๆ ทุกข์ลำบากขนาดไหนทน
 เอา เพราะผู้ที่ทุกข์มากกว่าเรามีมาก เขาทุกข์ด้วยความจนจริงๆ เราทุกข์ด้วยธาตุด้วย
 ชั้นธ่างหาก จิตใจเราไม่ได้จน เราสมบูรณ์ทุกอย่างแล้ว เราไม่เดือดร้อน เขาเดือดร้อน
 ทั้งภายนอกภายใน ทั้งส่วนร่างกายและจิตใจ เราถ้าจะเดือดร้อนบ้างก็มีแต่ส่วนร่างกาย
 ไหวไปไหวมา ส่วนใจไม่มี

ในประเทศไทยเทศน์หมดแล้วนะ สมาคมใหญ่ๆ เทศน์หมดเลย เช่น
 สนามหลวง เขาไม่นิมนต์พระที่ไหนมาเทศน์นะสนามหลวง แต่มาโดนเอาหลวงตาบัว
 จนได้ไปเทศน์ เราก็ตเทศน์ให้ชั่วโมง ๒๓ นาที ก็นับว่านาน เทศน์พอดีเบาๆ ไม่ให้สูง
 เกินไป ต่ำเกินไป อยู่ในประเภทเรียกว่าอ่อน สำนวนอ่อน เพื่อให้เหมาะสมกับคน
 จำนวนมากซึ่งเป็นประชาชนที่มีจิตใจอ่อนต่อธรรมทั้งหลาย ไม่สามารถจะรับธรรมสูง
 กว่านั้นได้ก็เทศน์ประเภทนั้นไป

ถ้าจะเทศน์ให้ง่ายคือง่ายมากได้แก่เทศน์จิตตภาวนา อันนี้ง่ายมาก ถอดออกๆ
 ฟุ้งๆ เลย อย่างที่เทศน์บนศาลาสอนพระ นั้นประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจืด เทศน์ก็
 เทศน์ง่าย เทศน์ตามหลักความเป็นจริง ส่วนเทศน์สอนประชาชนแกงหม้อใหญ่ลำบาก

แบ่งให้เด็ก แบ่งให้ผู้ใหญ่ แบ่งให้คนแก่ แบ่งให้อันธพาล มันหลายแบ่ง ส่วนเทศน์สอนพระนี่ฟังเลยเชียว เราเทศน์ทุกแบบเทศน์สอนโลกนะ ทุกแบบทุกสมาคม แบบสูงสุดก็คือเทศน์สอนพระ สอนพระกรรมฐานผู้มุ่งต่อมรรคผลนิพพาน เทศน์นี่ฟังเลยเทศน์ง่ายด้วยนะ ถ้าเทศน์สอนพระเพื่อมรรคผลนิพพานด้วยแล้วฟังๆ เลย เทศน์ง่าย

แต่อันนี้ไม่ค่อยได้เทศน์ เช่นอย่างงานช่วยชาติก็ไปเทศน์ที่สามผาน ดูจะมิเท่านี้ละมังเพราะมีกรรมฐานมามากในวงนั้น ส่วนมากมีแต่ลูกศิษย์เราพระกรรมฐานตั้งแต่ท่านพิกลงมา พระกรรมฐานไปเต็มหมดเลย นั่นเรียกว่าเทศน์แกงหม้อเล็ก หม้อใหญ่มีเล็กน้อยไม่มากนัก ฟังใส่หม้อเล็ก มีเท่านั้นตั้งแต่ช่วยชาติมา นอกนั้นมีแต่แกงหม้อใหญ่ๆ หมด ที่ไหนที่มีพระสนใจปฏิบัติธรรม ธรรมะจะเอียงไปทางนั้นเอนไปทางนั้น ถ้ามองทั่วๆ ไปอย่างนี้ก็เป็นแกงหม้อใหญ่ไปเสีย

วันหนึ่งๆ เราก็ไม่ได้อยู่เพราะความเมตตาสงสาร ไปทางนั้นทางนี้ เหนื่อย ส่วนวัดไม่ค่อยได้ไป คือเวลาไม่พอ วัดต่างๆ เช่นอย่างวัดกุสุมโฆโมไม่ได้ไปหลายปีแล้ว ผาแดงไป กุสุมโฆโมไม่ได้ไปหลายปีแล้ว ผาแดงยังไปอยู่ หนองกองไปอยู่ ไปบ่อย แล้วนาค่าน้อยไปอยู่ ไป ไม่มีฆราวาส มีแต่พระ เทศน์สอนพระล้วนๆ เลย ไปก็ออกเด็ดเลย เชียว ธรรมะสอนพระธรรมะเด็ดทั้งนั้นละ

วันที่ ๑๔ ไปเทศน์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นนะ (ครับ ที่ขอนแก่นครับ คณะสัตวแพทย์ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น) พวกแพทย์พวกหมอเราก็มีหมอสานิตย์ เดียวนี้มานี้ได้มาหรือเปล่านี้ (ไม่ได้มาครับ ส่งเงินมาทำบุญ) หมอเข้าใกล้ชิดกับศาสนามีหมอสานิตย์ นอกนั้นไม่ค่อยใกล้ อาจจะหยิ่งก็ได้หมอ ความรู้ไปทางสรีรศาสตร์เหมือนกันกับพุทธศาสตร์ พุทธศาสนาก็เข้าในสรีรศาสตร์ เข้าไปนี้ แต่มันต่างกัน สรีรศาสตร์ของหมอนั้นเขาดูประสาทในร่างกายส่วนต่างๆ ทำงานไหน ทำงานไปยังไงๆ ต่อยังไง เพื่อแก้โรค โรคภัยไข้เจ็บ ส่วนสรีรศาสตร์ของพุทธศาสนาเพื่อแก้กิเลสโดยตรง เรียนสรีรศาสตร์จบแล้วไม่ต้องกลับมาเกิดอีก

ผู้ที่เรียนสรีรศาสตร์จบแล้วเป็นพวกชั้นอนาคามี จากนั้นก็เป็นอวกาศฟุ้งๆ อนาคามีนี้เรียกว่าจะไม่กลับมาเกิด จะไปค้ำสุทธาวาส ๕ ชั้นวิหา อตปปา สุทัสสา สุทัสสี ออกนิชฐา สุทธาวาส ๕ ชั้นนี้จะไม่กลับมา จากชั้นนี้แล้วก็ต่อชั้นนั้นถึงนิพพานเลย เรียนสรีรศาสตร์จบเข้าถึงชั้นอนาคามี จบด้วยการพิจารณาปล่อยวางๆ ไม่ใช่จบด้วยอย่างที่เขาเรียน หมอเขาเรียนเขาเรียนทางเดินของอวัยวะส่วนต่างๆ พวกเส้น พวกเอ็นทำงานอะไรๆ แล้วก็แก้โรค เป็นโรคภัยมาเพราะเส้นเอ็นใดผิดปรกติ ร่างกายทำงานอะไรผิดปรกติเขาก็แก้ตามนี้ๆ เป็นการแก้โรคภัย ส่วนสรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนาพิจารณาลงไปนี่รวมลงกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ปล่อยโดยสิ้นเชิง ถึงชั้น

อนาคามีโดยสมบูรณ์ ผู้เรียนจบสรีรศาสตร์เป็นผู้จะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว จากนั้นก็เข้า
อวกาศของจิตของธรรมไปเรื่อยถึงนิพพาน มีเป็นชั้น ๆ

แต่หม้ออาจจะเข้าใจผิด เรียนสรีรศาสตร์แล้วอาจจะงงตนก็ได้ว่าเราก็เรียนทาง
สรีรศาสตร์เหมือนพุทธศาสนา แต่เขาหาว่าไม่รู้ว่ามีสรีรศาสตร์ของเขาที่เรียนเพื่อทำอะไร
สรีรศาสตร์ของพุทธศาสนาทำอะไรเขาไม่รู้ละ ส่วนธรรมรู้หมด ทั้งสรีรศาสตร์แก้โรค
แก้ภัย ทั้งสรีรศาสตร์แก้โรคคือกิเลสจนถึงนิพพาน ทางพุทธศาสตร์รู้หมด ต่างกันอย่าง
นี้ เพราะฉะนั้นพวกหม้อที่เรียนสูง ๆ อาจจะเข้าใจหรือทงงตัวอย่างนี้ก็ได้ว่า ได้เรียน
สรีรศาสตร์เหมือนทางพุทธศาสนา แต่ครั้นแล้วมันเป็นคนละฟากฟ้าแผ่นดิน มันไม่ได้
เหมือนสรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนา รื้อภหรือชาติวัฏสงสารพุ่งออกเลยถึงนิพพาน

เรียนสรีรศาสตร์จบแล้วไม่ต้องกลับมาเกิดอีกคือชั้นอนาคามี สรีรศาสตร์หมด
อิมพอในสรีรศาสตร์แล้วก็นี่ละถึงชั้นอนาคา จากนั้นก็เป็นอวกาศความว่างเปล่าของจิต
พิจารณาตามนี้พุ่งถึงนิพพาน นี่เขาไม่ได้เรียนอย่างนี้ ส่วนพุทธศาสตร์รู้หมด ทางหม้อ
เป็นยังงี้ ๆ รู้หมด สรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนาเป็นความรู้ที่รื้อภหรือชาติ ทางโลกทาง
หม้อเขาเรียน เรียนเพื่อแก้โรคแก้ภัยใช้เจ็บธรรมดาเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป เอาละที่นี้ละ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ